

Slægten, den skiller den yngre og ældre Slægt, og jeg tror ikke, det er heldigt, at man søger at rejse et Modsætningsforhold mellem den ældre og yngre Slægt. I øvrigt er Forslaget om den dobbelte Valgret paa dette Grundlag efter min Opfattelse meget søgt. Det forekommer mig tillige, at det vil være noget vanskeligt at paavise, om denne Bestemmelse i det hele har nogen som helst Opgave at løse. Jeg tror det ikke.

Endvidere have de frikonservative stillet Forslag om en Begrænsning af Skatteprocenten, hvad der jo vilde betyde en delvis Umyndiggørelse af de kommunale Bestyrelser. Endelig have de fastholdt den privilegerede Valgret til Amsraadene.

Det er disse Forslag, som have bevirket, at det ikke har været muligt at føre denne Sag igennem til et Resultat. Hvis Forslaget blev ændret, saaledes som de frikonservative ønske det, tror jeg ikke, det vilde blive modtaget med nogen som helst Tilfredsstillelse fra Befolkningens Side. Det, som Befolkningen forlanger, er, at de selv faa Lov til at styre deres egne Sager uden at have et Formynderskab over sig til at passe paa, at de gøre det paa rette Maade. Og hvad er det saa for et Formynderskab, man tilsigter at stille over den almindelige Vælgerbefolkning? Er det en Befolkningsklasse, som i særlig Grad har kommunal Interesse eller har vist en særlig Indsigt og Dygtighed i kommunale Sager? Jeg tror, at paa disse Spørgsmaal maa man svare et bestemt Nej. Overklassens Repræsentanter staa i Regelen med mindre Interesse for de forskellige kommunale Institutioners Udvikling end den almindelige Befolkning. Og det er ganske naturligt, fordi det er den almindelige Befolkning, som kommer stærkest i Berøring med de kommunale Institutioner, og som Følge deraf har den største Interesse i, at disse Institutioner udvikles paa den bedst mulige Maade. Derfor siger jeg, at hvis vi nu i Aaret 1907 skulle gennemføre en ny kommunal Valglov, saa maa der i denne Lov ikke indeholdes nogen Bestemmelse om privilegeret Valgret eller nogen Bestemmelse, som gør, at den ene Befolkningsklasse skal have Ret til at staa som Formynderskab overfor den anden Befolkningsklasse. En saadan Valglov vil ikke løse dette Spørgsmaal paa en tilfredsstillende Maade; selv om man blev enig om en saadan Lov, vilde Spørgsmaalet om at faa den ændret vende tilbage paa ny og med samme Styrke som

den, der er bag ved det foreliggende Lovforslag.

Jeg har i øvrigt forundret mig over, at det ikke er lykkedes at opnaa en Overenskomst imellem det frikonservative Parti og Regeringspartiet, efter at Regeringspartiets Repræsentanter have stillet Forslag, som paa de mest afgørende Punkter fraviger Regeringens hidtidige principielle Standpunkt. Jeg kan ikke ret se, hvad der i Grunden kunde staa Regeringspartiet og de frikonservative imellem i dette Spørgsmaal, og hvilke de Grunde ere, som have bragt dette Spørgsmaal til at strande. Jeg hørte nok det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Frijs-Frijsenborg) nævne Spørgsmaalet om den dobbelte Valgret, men jeg kan ikke antage, at dette i Virkeligheden kan have været den sande Aarsag dertil.

Disse Udtalelser maa ikke forstaaes saaledes, at jeg beklager mig over, at der ikke er opnaaet nogen Overenskomst. Jeg hilste det nemlig med stor Tilfredshed, at dette Forslag, som var stillet af Regeringspartiets Medlemmer, ikke blev modtaget, men at det blev afvist. Jeg saa med stor Bekymring paa, at dette Forslag blev stillet, og jeg forstaaer ikke Grunden, hvorfor man fra Regeringspartiets Side stillede dette Forslag. Jeg kan ikke se rettere, end at Regeringen staaer meget stærk i denne Sag. Regeringen staaer her med et Forslag, som har hele Folketingets Tilslutning, staaer med et Forslag, som har en meget stor Minoritet for sig her i dette Ting, staaer i det hele taget i en meget stærk Stilling med dette Forslag. Det er kun et Tidsrum af meget kort Varighed — for saa vidt Regeringen holder fast ved Forslaget —, inden det vil ske, at Regeringen ikke alene staaer med hele Folketinget for dette Forslag, men ogsaa staaer med en Majoritet i Landstinget. Og derfor forekommer det mig, at det var saa mærkeligt, at Regeringen eller rettere Regeringspartiets Medlemmer af Fællesudvalget, netop paa dette Tidspunkt, hvor de stode saa nær ved at kunne gribe Sejren for denne Sag, som er deres Mærkesag, saa gave tabt, og gave tabt paa et meget vigtigt Punkt, gjorde en Indrømmelse, hvorved de gik ind paa, at vor kommunale Forfatning nok maatte indeholde Bestemmelser om privilegeret Valgret. Jeg beklager det, fordi jeg tror, at denne Indrømmelse har svækket Regeringens Stilling i dette Spørgsmaal — hvilket jo ogsaa det ærede 2det Medlem for 10de Kreds tydeligt udtalte, idet han mente, at dette